

EESTI KINDLUSTUS

Kindlustusselts „EESTI“ ajakiri

Nr. 5—6

Tartus, detsembrikuus 1933. a.

V aastak.

õulukellad helisevad.

Kirikunist voogab talveõhtu vaikusse lauluhüüd:

Rahu maa peal ja inimestel heameel. . .

Ja kajab vastu see hüüd lossidest ja kehvikuonnidest, rikkailt ja vaeseilt, terveilt ja haigeilt, linnadest ja maalt. Haarab nii lapsi kui vanu, üksikuid ja hulki.

Nagu läänastus käib üle maailma ja läbi inimsüdamete.

Kristus on sündinud. . .

Üksindusest ja tormidest astub inimasulate soojusse igiroheline kuusk, tõmbab selga särava mantli — saab põhjamaade jõulusümboliks. Küütab soojaks toa ja inimehinged.

Kui palju särä, kui palju rõõmu. Kui palju õnne!

Nü imeselgelt kerkib see pilt kaugemagi mineviku mälestusist me silmi ette ja samal ajal kangastub kaunilt tulevate päevade ootustes.

Emä, laps ja särav jõuluküünal.

Nende kolme ühised, õnnelikud päevad lähenevad taas meie majade kiinniseile. Peatselt kuulevad lapse otsekui inglitiibade sahinat. Nad elavad jälle imede ilmas. Nende mured on hetkelised ning rõõmud otsatu pikad.

Kas on küll võimu, mis jõuaks varjutada nende õnne? Ja siiski!

Kord helisevad kirikukellad nii hõiskavalt, kutsuvalt. Ent seal-samas kurbkaeblevalt, leinavalt ärasaatvalt... Iga öösi langeb taevast tähti. Iga päev kustub inimelusid. Ja tähti langeb jõuluõilgi ning hääbub inimese hingetõmbeid.

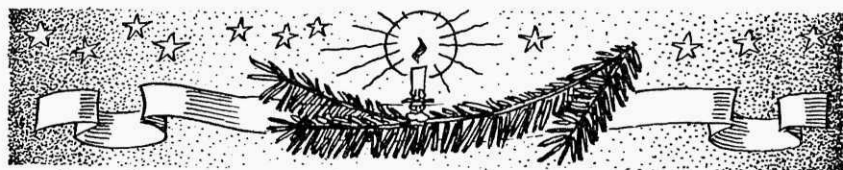
Kelle kord on lähenevail jõuludel, ei seda me tea. Teame vaid, et mõningais kodudes helisevad jõululaulud ja laste naer varjamatult, õnneküllaselt nüüd viimset korda. Siin kustub jäädavalt lapse silmade särä või lõpetab tuksumise hoolitsev emäsüda. Seal ei kaitse isa tarduv käsivars enam ealeski oma lapsi ja nende emä.

Ja pole võimu, mis suudaks anda sellele käsivarrele uut elujõudu. Aga on midagi, mis elu ja surma kokkupõrkeis on otsekui lepitavaks jõuks, leevendavaks arstimiks — elukindlustus.

Surma ja valu vastu on elukindlustuski jõuetu. Ent ta võimuses on eemaldada kodudest surma õudseid kaaslasi — puudust ja häda. Ta võimuses on päästa sadadele ja tuhandeile ohusotevaile lapsepõlve jõule.

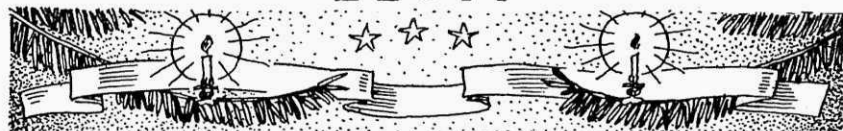
Sest jõulud on lapsepõlve ja noorusaja imepäevad.

Ning kõigile rõõmu- ja rahupühad.

Häid ja rahuküllaseid jõule ning õnnelikku uut aastat

OMA KINDLUSTUSEVÕTJAILE JA KAASTÖÖLISILE SOOVIB
KINDLUSTUSSELTS
"EESTI"

Häid pühi kindlustussõpradele

ui möllab sõda, siis pannakse valvepostid välja. Neil, kes tahavad pisut hinge tagasi tõmmata ja ihule ning südamele rahu anda, on siis muretu olla. Küllap valvepostid juba kutsuvad abiväe ja löövad vaenlased tagasi, kui see tikub ründama.

Teised saavad segamatult rahu maitsta.

Elu on kah omamoodi sõda. Mitte küll alati niisugune, kus pead laadima püssi või virutama tuld kahurist. Siin on vaenlane teistsugune, liigub tihtigi sõbrana su külje all, ajab mesimagusat juttu, aga sealsamas võib torgata otse südamesse.

Võib ka juhtuda nii, et kogu ümbrus on avarust ning päikest täis, õnn naeratab ja kõik head asjad on toredasti su ümber. Aga üht-äkki võib selgest taevast põrutada surma ja hukatust, muuta õitsva nurme elutuks kõrveks.

Sellepärast peab inimene kogu oma südamega alati valvel olema. Iga minut ringi vahtima, kartma ja hirmul seisma — kes teab kust äkki sajab kaela see saatuse kuri kämmal. See alatine valvel-seimine rõövib rahu ja elurõõmu, ei lase sul õnnestki täit mõnu tunda — kõige paremaski olukorras pead olema ikka ärevil ja end piinama küsimusega: kauaks see? Kas pole õnnetus juba ukse taga kobistamas?

Kas pole võimalik ka elusõjas seada valveposte ning abivägesid, kelle turjale võiks laduda vaenlase valvamise ja kahjutuks-tegemise?

Et saaksid ise täie rahuga oma elu elada, et ei tarvitseks iga minut ärevas kõhklemises ringi vahtida.

Kas see on teostatav?

*

On küll.

Kõik need kodanikud, kes on enesele valinud truuks abimeheks elu-, varanduse või mõne muu kindlustuse, tunnevad täies selguses, et nende eluvärvate ette on seatud valvepostid ja abiväed.

Ei ole tarvis enam karta tulevikutonte, ei pruugi liikuda kõhklevale ning hirmunud sammul, ei tarvitse südant koormata kõiksugu kahkluste ning rahutuks-tegevate kujutlustega.

Valvepostid on ukse ees, kes ka rängema õnnetuse tagajärgi aitavad tasandada ja siluda. Abiväed on tugeva rindena sind kaitsmas ohtlikumagi vaenlase vastu.

Võid kogu jõu pühendada oma elu korraldamisele, võid segamata anduda tööle ning tegevusele — ilma et tarvitseksid end tükeldata, asjatult jõudu raisata ähvardavate ohtude närviale rahutusele.

*

Varsti pühitseme jõulupühi.

Neid nimetame ka rahupühadeks. Vaikuse-, õnne- ja rõõmupühadeks. Kuigi teame, et inimese rahutud meeled sageli neist rahupühadestki teevad oma eluingutuste ja askelduste tallermaa.

Või õigemini — on sunnitud tegema. Kui rabeled hädade ja nende ohtude keerises, kui süda on alati rahutu ja puhevil homse päeva pärast — kust võtad siis vaikusepühadegi aegu selle kuldse rahu? Kust ammutad rõõmu? Künlad siravad kuuse haljas rohelus, aga süda jookseb toast välja, eksleb murede ja valude keerises, väriseb juhtuda-võivate õnnetuste hirmul.

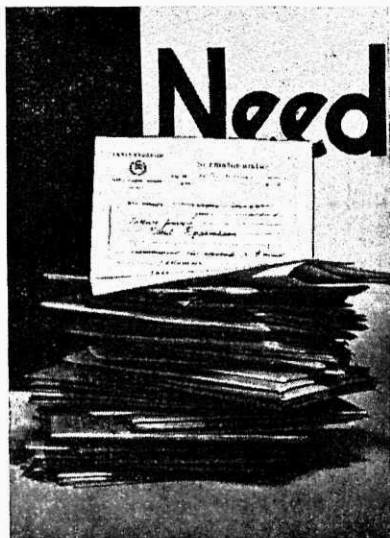
See on siis — kui pole eelposte valvamas, kui oled üksinda enese jätnud tuultel tallata.

Alles jõulupühade ajal, kus rahu- ja õnnemeel ajavad oma vaikset juttu tungivamalt ja haaravamalt kui kunagi muil aegadel, on tunda määratu vahemaa kahe inimese vahel — kes on targu enese kindlustanud juhtuvate hädade vastu ja kes pole viitsinud seda teha.

Ei saa ju muredest ega vaevadest kunagi täiesti võitu, on kõigele vaatamata pingelisi võitlusi, tuski ja pettumusi siin maises maailmas. Aga ometi on kindlustuse toetav käsi selleks suureks toeks, mis aitab meile avada talvepühade kosutavad ja karastavad rahutunnid.

Kõik kindlustussõbrad, tundkem rõõmu jõulude rahuast rõõmust!

Aktid jutustavad . . .

Nendest, kelle surmajuhtumil maksti omastele kindlustussumma.

aktid on ainult üks väike osa K./s. „Eesti“ elukindlustusaktidest, mille järgi kindlustatud isikute surma puhul on selts välja maksnud kindlustussumma. Igaüks neist aktidevihikust algab elukindlustussooviavaldusega ja lõpeb kindlustussumma kättesaamise tõendusega, kuna kõik nende aktide järgi kindlustatud isikud surid mõni aasta ja sageli ka mõni kuu peale elukindlustussooviavalduse esitamist. Ning vaatamata sellele, et kõik kind-

lustatud olid kindlustuse sõlmimisel arstide poolt tunnistatud täiesti terveks.

Need aktid jutustavad meile nii mõndagi. Silmitsedes üksikuid aktide vihikuid, leiame seal nende kindlustatute omi, kes elukindlustuse kaudu hoolitsesid oma naise ja laste tuleviku eest, leiame aga ka nende omi, kes kindlustuse sõlmimisel mõtlesid isale-emale, õdedele-venedadele ja teistele lähematele omastele. Kõigile neile hooldatavatele pakkus elukindlustus oma abistava käe.

Järgneval leheküljel toome osalise väljavõtte K./s. „Eesti“ poolt surmajuhtumite puhul väljamakstud kindlustussummade nimestikust. Kogusummas on elukindlustusalal seltsi poolt surmajuhtumite puhul välja makstud üle 10 miljoni sendi, mis on meie oludes juba tähelepanndav summa.

Nendest, kellele üleelamisjuhul makseti kindlustussumma.

Aastad mööduvad kiirelt ja meie elukindlustusalal on kätte jõudnud aeg, millal elukindlustussummad kindlustustähtaja üleelamise tõttu tulevad väljamaksmisele. Need väljamaksud on kindlustuste järgi, millised aastal 1923 ja sellele järgnevail sõlmiti segakindlustusena, kõige lühema kestusega 10 aastat.

Vaatleme üksikuid üleelamisjuhtude kindlustusakte K./s. „Eesti“ elukindlustusportfellis. Üleelamisjuhul esimene kindlustussumma

maksti välja k. a. augustikuus 1000 krooni suuruses. Kindlustatuks oli üks kohtunik, kes selle kindlustuse sõlmis 100.000 marga peale, algusega 23. augustil 1923. aastal. Järgmine kindlustussumma kr. 500

Politsi nr.	Kindlustatu elukutse	Kindlustatu vanus surma päeval	Surma põhjus	Kindl. oli jõus kuni surma päev.			Surmani tasutud preemiad	Väljamaks- tud kind- lustussum.	Seltsi poolt enam maks- tud
				A.	k-d	p-a			
24	Põllumees	35	Kopsutiisikus	—	3	8	15.10	1000 —	984.90
610	Ülikooli	50	Kopsupõletik	—	9	—	153.26	2000. —	1846.74
980	professor			—	3	15	81.40	2000. —	1918.60
411	Ärimees	44	Südamerabandus	—	4	13	127.40	5000. —	4872.60
760	Arst	38	Gripp ja südamenõrkus	—	—	11	8.22	1000. —	991.78
1372	Ajakirjanik	50	Suhkruhaigus	—	1	17	39.72	2500. —	2460.28
885	Kaupmees	51	Neerupõletik	—	1	4	79.15	2000. —	1920.85
1402	Meier	31	Kõhukelme põletik	—	4	1	19.79	1000. —	980.21
1527	Ärimees	51	Südamerabandus	—	2	7	142.22	10000. —	9857.78
1951	Meier.	32	Hingamisteede lümmatus	—	4	28	15.33	1000. —	984.67
2197	Vangivaht	26	Kõhutüüfus	—	7	5	48.62	1000. —	951.88
2837	Käsitöölise	45	Peaaju põletik	—	12	—	48.24	1000. —	951.76
2821	Inseuer	33	Peaaju põletik	—	10	17	171.88	5000. —	4828.12
2921				—	8	—	103.12	3000. —	2896.88
3843	Proviisor	54	Südamehaigus	—	9	15	265.70	5000. —	4734.80
3338	Kaupmees	41	Südamerabandus	—	—	—	77.68	1000. —	922.82
3383				1	8	28	155.36	2000. —	1844.64
2769	Tehnik	47	Veremürgitus	2	2	8	255.18	2500. —	2244.82
3773	Töölise	38	Autoõnnetus	2	—	6	129.45	1000. —	870.55
1233	Kaupmees	58	Halvatus	2	6	13	346.32	2000. —	1653.68
891	Põllumees	27	Kõhukelme põletik	2	7	9	185.28	2500. —	2314.72
2550	Põllutööli.	36	Õnnetu juhtum hobuse löhkumise tagajärjel	2	8	—	148.26	1500. —	1351.74
2029	Ärimees	44	Verevalang peajusse	3	1	22	1030.28	5000. —	3969.72
1662	Põllumees	35	Tiisikus	3	4	17	177.40	1000. —	822.60
457	Põllumees	50	Südamerabandus	3	3	13	310.78	2000. —	1689.22
1313	Tööstur	54	Südamehaigus	3	6	16	246.85	1000. —	753.15
932	Kod. peren.	31	Kopsutiisikus	3	8	11	228.60	1500. —	1271.40
369	Tehnik	50	Langetõbi	3	8	24	878.42	5000. —	4121.58
405	Tisler	59	Südamerabandus	3	10	10	318.84	1000. —	681.16
1682	Raudteeam.	52	Peaaju kasvaja	3	11	11	732.24	4000. —	3267.76
181	Kontoriam.	55	Peaajupõletik	4	6	2	643.10	2000. —	1356.90
283	Põllumees	55	Pikselööök	5	3	26	288.75	1000. —	711.25
338	Kaupmees	52	Vähk	5	4	17	1181.61	5000. —	3818.89
53	Kooliõpet.	38	Maksa mädanik	8	11	21	439.82	1000. —	560.18

suuruses oleks tulnud väljamaksmisele tuleva aasta 1. märtsil, kuid kindlustatu lõpetas oma kindlustuse üks aasta enne tähtaja täitumist. Sealjuures sõlmis aga see kindlustatu, kes elukutselt on postiametnik, uue 1000-kroonise surmajahu kindlustuse.

Edasi tulevad seltsil väljamaksmisele 1. jaanuaril 1935. aastal kahe kindlustuse kindlustussummad kr. 2000.— ja kr. 500.— suu-

ruses. Esimene kindlustatu on elukutselt pangandustegelane ja teine, — kes kõik oma kindlustusmaksud tasub kuuviisi — kodune perenaine. 8. sept. 1935. a. maksab selts välja 500 krooni ühele põllumehele Tartumaal.

Need üksikud näited tõendavad, kuivõrt mitmesugustel kutsealadel töötavad isikud on omale kokkuhoiuviisina valinud just elukindlustuse ja see kokkuhoiuviis on tõesti võimaldanud koguda meie oludes juba tähelepandavaid summasid. Võime ka öelda, et on enam kui tõenäolik, et ükski neist kindlustatuist, kellele nüüd üleelamise juhul makstakse välja kindlustussumma, oleks ilma kaudse kokkuhoiusunnita — mis punase joonena läbib elukindlustuse — omale vaevalt kogunud säärast summat.

Nendest, kelle omaksed elukindlustuse raugemise läbi kaotasid kindlustussumma.

Seltsi arhiivis leidub lõpuks ka terve rida nende kindlustatute elukindlustusakte, kes surid pärast seda, kui kindlustus oli juba raugenud preemiamaksude tasumata jätmise läbi. Seetõttu nende kindlustatute omaksed kaotasid kindlustussumma, mis kindlustusmaksude õigeaegse tasumise korral oleks kuulunud neile. Seltsil on olnud ka korduvalt juhtumeid, kus kindlustatu lesk või omaksed on tulnud seltsi raugenud elukindlustuspoliisiga ning sageli pisarsilmil on pidanud veenduma, et neil selle poliisi järgi enam midagi nõuda ei ole. Et vältida sääraseid pettumusi, selts oma inkasso esindajaile soovitab ka kõikidel juhtudel, kus kindlustus, millel ei ole veel preemiavaba summat, on raugenud, minna kindlustatu juurde ja paluda tagasi elukindlustuspoliisi. Sest sarnane poliis, mis kindlustuse jõusoleku korral oleks olnud kindlustatu perekonnale varandus, on ju kindlustuse raugemise järele väärtuseta dokument, ainult paber, millel ei ole katet.

Lehitseme mõningaid raugenud kindlustuste akte, millede järgi varem kindlustatud olnud isikud on hiljem surnud.

Pol. nr. 941 järgi oli ühel abielupaaril sõlmitud vastastikune kindlustus, kindlustussumma väljamaksuga ühe kindlustatu surma korral. Kindlustatud jätsid preemiamaksu maksmata ja kindlustus rauges. Akti vahelt leiame aruande seltsi esindajalt, kes kahel korral on pöördunud kindlustatute poole, juhtides tähelepanu tagajärgedele, mis on kindlustuse raugemisel, ja eriti kindlustuskaitse kaotusele. Esindaja aruandel leidub ka märkus, mille kohaselt kindlustatud lubavad kindlustusmaksu peatselt seltsile tasuda. Mõni päev hiljem üks kindlustatuist, ja nimelt mees, uppus suplemisel. . . . Selle saatusliku viivituse tõttu kindlustusmaksu tasumisel kaotas aga lesk 2000-kroonise kindlustussumma.

Ühe teise poliisi järgi kindlustatud isik esitas seltsile palve oma elukindlustus seisma jätta üheks aastaks, ilma vastutuseta surma

korral. Kindlustuse seisaku ajal kindlustatu suri ja tema omaksed jäid ilma 2500-kroonisest kindlustussummast.

Pol. nr. 242 järgi oli kindlustatud üks ärimees. Kindlustatu koormas oma poliisi laenuga ja jättis hiljem kindlustusmaksud tasumata. Kuna kindlustatu varsti suri, siis sai soodustatu selle poliisi järgi 10.000-kroonise kindlustussumma asemel ainult 142-kroonise preemiavaba summa.

Eestoodud näited, millele võiksime lisandada veel terve rea teisi, tõendavad veel kord, et elukindlustuses võidab see, kes oma kindlustuse hoiab jõus, ja kaotab see, kes selle laseb raugeda või koormab laenuga.

Andmeid Kindlustusselts „Eesti“ tegevusest.

Välja antud 300.000 poliisi, makstud 4000 kahjutasu 250.000.000 sendi suuruses.

Elukindlustusepoliiside omanikud on seotud seltsiga võrdlemisi pikaajalise lepinguga ning seetõttu loomulikult alaliselt seltsi

informatsiooniks kõigile elukindlustusevõtjaile, kasutame juhust anda lühidat ülevaadet seltsi tegevusest.

Nagu teada, omab meie selts suuruselt kodumaa ühistegeliste seltside peres esikohta: ta on omal alal suurim kindlustuste ar-

Seltsi maja Tartus.

Seltsi maja Tartus.

tegevusest huvitatud. Kuna käesolev ajakirja number saadetakse vult, preemiade, läbikäikudelt ja tagavarasummade poolest.

Eesti iseseisvuse ajal on K./s. „Eesti“ välja andnud ümmarguselt 300.000 poliisi. Seltsi portfelli koosneb praegusel ajal ümmarguselt 180.000 kindlustusest (juurde arvatud sise- kui ka välismaalt vastu võetud edasikindlustused). Seltsi vastutusel on kindlustusi ligi 17.000.000.000 senti väärtuses.

Viimase 15 aasta jooksul on K./s. „Eesti“ välja maksnud ümmarguselt 4000 kahjutasu üle 250.000.000 senti. Keskmiselt teeb see iga tööpäeva kohta peaaegu 1 kahjujuhtumi.

Seltsi vastutussummad (tagav. kapital, preemiade reservid, kahjude tagavarad ja muud vastutussummad) ulatusid 1. jaan. 1933. a. ligi 200.000.000 sendini.

Selts omab mitmed kinnisvarad (kivimajad) Tartus ja Rakveres, ümmarguselt 22.000.000 senti väärtuses. Rakveres asuv maja on uus ning sai valmis alles tänava suvel.

Liikmete arvult on kindlustuselts „Eesti“ oma 25.000 liikmega kõiki liiki kodumaa ühissettevõte-

test esikohal, — seega suurima liikmete arvuga ühisus Eestis.

Liikmete värbimisel ei aja K./s. „Eesti“ kitsast kildkonna poliitikat, vaid võimaldab liikmeks astumise igale kindlustusevõtjale, kes seks soovi avaldab. Liikmeksastumise sundust aga kellelgi ei ole.

Seltsi maja Rakveres.

Kohtadel tegevuse hõlbustamiseks on seltsil avatud 8 osakonda, üksikute esindajate arv ulatub sadadesse.

Seltsi rahasummad on üle riigi mahutatud ligi 100 rahaasutisse.

Kaotaja võit.

Äsja pöördus minu poole soovivaldusega mu sõber elukindlustusagent. Palus minult mõnesuguseid ridu oma seltsi ajakirjale. Olevat mõned leheküljed veel tarvis. Lubasin mõtelda.

Millest kirjutada? Tunnen pisut majandusala, kas midagi sel teemal? Siis kargas äkki pähe üks lugu mu elust, sündinud paar

aastat tagasi. Pole seni kirjutanud jutustavaid asju. Katsun siiski panna paberile. Neile lehekülgedele see sobib. Järgnev lugu juhtus enne jõulu. Ja nüüdki lähenevad jõulud. Jällegi sobib.

*

Juba mitu kuud kestis vihmavalang vihmavalangu järel. Enne

jõulu hakkas sekka tulema lume-lõrtsi. Aga külma, mis oleks kaanetanud need porilombid ja musta soliseva vee, mis oleks selgitanud taeva ja kuivatanud õhu — seda igatseti asjatult.

Niiskus oli nii ihu tungiv ja vastik, et tänavail liiguti võimalikult vähe. Ahjusid köeti päevast päeva, hoolimata sellest, et pügalate järgi külmast ei maksnud kõneldagi. Aga igale poole tungiv niiskus sundis. Elamine sooja toata oli talumatu.

Möllasid mitmesugused haigused. Lastel sarlakid, palavik ja muud tõved. Kõhivaid ja nohusolevaid inimesi oli nii palju, et tekkis küsimus, kas keegi ongi enam päris terve. Vähe sellest. Lisandus palavik, mingi gripitaoline haigus, mis tegi aina välja-kannatamatumaks olukorra. Ametiasutised jäid hõredaks ametnikest. Terveile langes mitme koorem.

Olin seni puutumata. Köha ei piinanud ja nina oli korras. Samuti osutus lugu minu kaasametnikega. Seetõttu tekkis sageli vaidlusi. Haruteldi, kes meist ühel heal hommikul esimesena ei ilmu ametisse. Võtsin neist vaidlustest lõbuga osa. Pole kunagi olnud vastuvõtlik külmetusele ega gripidele. Miks pidin nüüdki nõrgem olema.

Kuid seekord sõdis saatus minu vastu.

Paar nädalat enne jõulu tundsin ühel päeval ametis pöörast külma. Surusin küll sageli end vastu kuumale ahju, kuid sooja ei saanud. Värinad raputasid järjest keha. Ei olnud kahtlust: palavik möllas kehas.

Kannatasin lõunani välja. Ameti lõppedes tõttasin tulisi jalu koju ja lõdisedes otse voodi. Ei saanud veel rahulegi jääda, kui mu kuue-aastane poeg tormas tuppa ja tema järel paar aastat noorem tütar, teineteise võidu hüüdes:

„Isa, tule sööma, lõuna on laual!“

Aga söök oli viimane asi, mida nüüd tahtsin. Vastasin siis loomulikult eitavalt. Lapsed, kes amugi polnud näinud mind haigena, vaatasid imestunult. Tundsin alati head isu ja pahandasin sageli naiseaga, kui lõuna valmistamine viibis. Kuidas nad võisidki mõista mu nüüdset teguviisi.

Lasin lapsi kutsuda naise, kes mu lugu kuuldes tõi kraadiklaasi. Kümne minuti pärast imestusin isegi — palavik oli õige kõrge. Tohoo pöörane! Aga ega mu võitlustahe kaasametnike suhtes ei lõppenud. Olin õige pahane oma nõrkuse peale. Võtsin ühteist rohtu, pidin panema palavikule piiri, et mitte järgmisel päeval puududa ametist. Jäin magama. Mõne tunni pärast virgudes võtsin aspiriini ja — uuesti uni.

Hommikul ärkasin kell kaheksa. Pea huugas, aga palavik oli langenud ligi normaalseni. Rõõmustasin. Tõusin ja hakkasin rõivastuma. Kell üheksa olin ametis. Püüdsin näida väga tervena ja lõbusana. Ja see mul ka õnnestus. Tähendati ainult, et ma olevat millegi pärast kahvatu. Põhjust ei aimanud aga keegi.

Arvasin ametist lahkudes jäävat võitjaks. Lõunastasin pisut vastu tahtmist. Läksin siis otsekohe voodi....

Palavik tõusis. Kella kaheksaks ronis 39 kraadile, kell kaksteist juba 40. Rinnus tagus valu, kogu keha põles kui tules. Huuled kui-vasid. Öösel sonisin:

„Ei mina haigeks jää... kes on esimene... kaotab...“

Ja palju sellesarnast. Hommi-kul arst konstateeris: kopsupõle-

pisaraid naise ja laste silmis!

Hiilisid surmamõtted. Tõsised ja kurvad. Abiellusin noorelt ja varanduseta. Ka naine ei toonud midagi kaasa. Kogu mu enese ja perekonna elamisalused tuginesid mu tööjõule ja elutahtele, teiste sõnadega: minu töötasule, pal-gale. Kuid see oli ainult nii suur,

Üllatav-rõõmsalt

kuid ebateadlikult vaatab see väike ellu. Et laps oma teadlikuski elus saaks tunda aina rõõmu ja häid üllatusi — seda soovib iga hea isa.

Ja selle soovi rahul-davad K./S. „EESTI“ moodsad lapsekindlustus-viisid

õpperaha- ja kaasavara-kindlustus.

tik. Olevat mu kergemeelse ametisse mineku tulemus. Ei teadnud varemini, mis tähendab põdeda kopsupõletikku. Nägin kord üht oma tuttavat kriisi ajal. See nähtamatust tulest õhkuv keha ja nägu — kui masendav see oli. Uskusin siis, et säärasest haigus-est pole pääsu. Nüüd asusin ise oma tuttava seisukorras. Tema pääses, kuid mina...

Mööduisid päevad. Tuli kriis. Arst käis iga päev. Ikka tõsise-maks muutus ta nägu. Ja oh neid

et enam-vähem ära elada ja en-nast sisse seada. Tagavaraks ei jatkunud sentigi.

Millise südamega pidin näge-ma oma voodi ääres omaste kurbi nägusid ja varjatud pisaraid. Ja siis tuiskas äkki pähe: su elu on kindlustatud. Kaunis mõõduka summa eest. Aga seal hüppas mälusse otsekohe teine mõte, mis puhus esimese mõtte rõõmu nagu tuulehoog puude härmatise: sa jätsid ju tähtajal kindlustusmak-sud maksmata ja lasksid nii rau-

geda oma elukindlustuse. Mõtted uitsid taas lootusetuid radasid.

Kuidagi ei vabanenud mõtted enam elukindlustusest. Mis varemni pool nalja pärast tehtud, osutus praegu kibedaks tõeks. Ma ei hinnanud elukindlustust. Sõbrast agent käis peale, jäin lõpuks nõusse. Lasku käia! Selle ükskõiksusega ongi seletatav äsjane raugeda laskmine.

Mis aitas see veel nüüd, et taipasin: elukindlustus pole mitte surma ootamine, vaid valmisolek kõigele, ka surmaks. Elukindlustus on küll kindlustaja enese elu kindlustamine, aga veel rohkem nende, kes temaga seotud. Kindlustatuna ta hoolitseb omaste eest ise nii kaua kui elab, aga surreski ta annab eluvõimalusi järelejääjatele — elukindlustussumma näol. Otse nii nagu mahasaetud remmelgapajust tärkab kümneid uusi võhusid, milliste elueelduseks on mahasaetud puukänd.

Aegsasti tark olles oleksin võinud olla inimene, kes omaste tuleviku pärast raskesti haigena ei tarvitse muretseda liiga palju. Nüüd oli teisiti. Pidin mõtlema ikka ja jälle naisele ja lastele ning nende võimalikule tuleviku- le ilma minuta. Pidin mõtlema ajale, kus naistele ei pakuta tööd, vaid võetakse sageli seegi, mis on.

Arutades nii oma olukorda, kuulsin teisest toast tasaseid hääli. Jäin kuulutama. Liig tasa kõneldi. Kõnelesid mu naine ja arst. Püüdsin vaigistada huugavat pead ja feritasin kõrvu. Tabasin siis vaevu arsti sõnad:

„Ei, proua, mina ei suuda enam midagi parata...“

Lõpp — käis läbi pea. Vist oigasin...

Ja siis nägin oma voodi ääres mind hirmunult silmitsevat naist.

„Kas arst läks ära?“ küsisin.

„Mis arst? Miks sa oigasid nii valusasti?“ vastas küsimustega naine.

Vaade langes kellale — ja siis mõistsin. Ametist tulles voodi heites olin jäänud magama. Kõik osutus vaid unenäoks. Läksin ju hommikul poolhaigena ametisse. Küllap nüüdki oli veidi palavikku.

Ei lausunud naisele unenäost sõnagi. Järgmisel hommikul tundsin end õige hästi, aga ametisse ei läinud. Rõõmustagu kaasametnikud pealegi. Kaotan küll, kuid ühtlasi võidan. See oli unenäo õpetus. Ja veel midagi muud õpetas see unenägu.

Oli nimelt seal midagi väga lähedast tõsielule. Paar päeva tagasi sain kindlustusseltsilt meele- tuletuse, et kõige lähemal ajal raugeb mu elukindlustus, kui ma asja ei korralda. Sellega vist seletubki see motiiv unenäos. Loomulikult mu esimesi käike viis mind kindlustusseltsi. Ei maksnud mitte ainult oma kindlustuse preemiat, vaid võtsin veel pojale õperahakindlustuse.

Lähenesid jõulud. Enne pühi hakkas külmetama. Jõululaupäeva hommikul langes liueldes ilusat valget lund. Inimesed olid nagu sõbralikumad, rõõmsamad. Pori ja niiskuse hirmuvalitsus oli läbi.

Jõuluõhtul, kui kõik kingitused jagatud, võtsin lõppeks taskust ühe ümbriku ja ulatasin pojale:

„Poiss, siin on sulle veel üks asi, mille väärtusest sa praegu palju ei mõista, aga tulevikus seda enam.“

Säravate küünalde all jutustasin

ühtlasi naisele oma tookordse unenäo ja lõpetasin sõnadega:

„Päästetud elukindlustus on mu kõige suurem kingitus teile kõigile.“

Üheks hetkeks tähelepanu!

Mis on hoiu- ja hoolduskindlustus? See on lühidalt öeldud kindlustus, mida Sina, armas lugeja, võib-olla veel vajad. See on küll liig lühidalt öeldud. On Sul üks hetk aega? Siis loe alljärgnevaid ridu — ja see aeg ei ole läinud Sulle kaotsi.

Sinu elukindlustus peab täitma üht kindlat otstarvet. Millist, seda ei tea meie. Igatahes on aga tähtis, et Sinu elukindlustussumma selleks otstarbeks oleks kasutada piiramatult.

Millised asjaolud võivad piirata kindlustussummat?

Kõige pealt — kui summa makstakse välja surma korral — kõik kulutised, mis on seotud surmajuhtumiga, eriti veel, kui surmale eelnes pikemaajaline haigus. Siis pärandusmaksud jne. Seetõttu sel juhul kindlustussummast sageli ei piisa küllaldaselt Sinu perekonna või omaste äraelamiseks, rääkimata veel laste täisealiseks saamisel nende õpperahast või kaasavarast.

Seejärel, üks asjaolu on kindel: kellel on elukindlustus juba sõlmitud, ei tohiks viivitada ka lisakindlustuse sõlmisega — eriti veel, kui seda saab soodsatel tingimustel. Ning seda võimaldab hoiu- ja hoolduskindlustus — K./s. „Eesti“ uusim kindlustusala.

Hoiu- ja hoolduskindlustused sõlmitakse ilma arstilise ülevaatuseta, väikesummaliste kuu või $\frac{1}{4}$ aasta preemiatega (näiteks kr. 1.—, kr. 2.— jne. kuus või kr. 3.—, kr. 4.— jne. $\frac{1}{4}$ aastas). Seetõttu nende preemiade kogumine ei tekita erilisi raskusi, eriti veel kui kasutada K.-s. „Eesti“ hoiukarpi, mille pilt on näha järgneval lehe-

küljel. Ainult 10 senti kokkuhoidu päevas võimaldab juba tähelepanitava summalist hoiu- ja hoolduskindlustust.

Hoiu- ja hoolduskindlustuseks pakub K./s. „Eesti“ perekonnanhoolduskindlustust (surmajahu kindlustus), segakindlustust surma ja üleelamise juhuks, õpperahakindlustust pojale ja kaasavarakindlustust tütrele, kindlustussumma väljamaksimisega tütre abiellumisel.

Terve rida K./s. „Eestis“ kindlustatud isikuid on sõlminud juba lisaks oma elukindlustusele ka hoiu- ja hoolduskindlustuse, eriti eelistades lapsekindlustusi — kaasavara- ja õpperahakindlustust.

Armas lugeja! Ära viivita ka Sina, vaid pöördu vastava järelepärimisega hoiu- ja hoolduskindlustuse kohta kas kohapealse seltsi esindaja või kirjalikult Seltsi Valitsuse poole (aadressil Tartu, Suurturg 8), kus Sulle täiesti mittekohustavalt antakse lähemaid teateid.

Kas elukindlustus on kriisikindel.

Kuidas elukindlustus pugest läbi kriisi ja revolutsiooni kitsaste väravate.

Meie põlvel on olnud võimalus kaasa elada suuri revolutsiooni-, sõdade ja kriisimõlle ning oma silmaga näha varem kõikumatuks peetud tõekspidamiste ja väärtuste kokkuvarisemist.

Palju kahju meie rahvale tõi Vene riikliku ja majandusliku korra muutmine. Venemaale jäänud meie kodanike kinnis- ja vallasvarad natsionaliseeriti, vägevatesse Vene riigi ning teistesse pankadesse mahutatud hoiusummad muutusid nulliks. Vene raha väärtusetuks muutumine hävitas kümnete tuhandete Eesti kodanike pikaajalise kokkuhoiutegevuse vilja. Ka mujal on meie inimesed pidanud kannatama majanduslike kahjusid! Berliini ostetud majad koormati Saksa valitsuse poolt sunduslikult obligatsioonidega endiste omanike kasuks

ning paljud neist majadest nõuavad väikese tulukuse tõttu omanikelt juurdemaksu. Suur on nende kodanike hulk, kes mahutasid raha „kindlasse“ välisvaluutasse ning kannatasid kahjusid nende valuutade ootamatu languse korral.

Visat vastupanu kõigile vapustavaile mõlludele on üles näidanud aga üks kapitali mahutamise viis, mida võiks õigusega nimetada imekspanuväärseks. See on nimelt e l u k i n d l u s t u s.

Kuigi endised Vene kindlustusseltsid on kadunud, võimaldus siiski osal poliisiomanikel kätte saada summasid poliiside järgi. Vene kindlustusseltside välismaal asuvate varanduste müük, näiteks Riias, surtis luua kindlustusevõtjate rahuldamiseks üsna tunduvald kapitali. Alles neil päevil sai

üks meie seltsi juhatuse liikmeid oma veneaegse poliisi kätteks üsna tähelepanuväärse summa. Ka on Vene seltside poliisiomanikke rahuldatud Ameerikas leiduvatest vene kapitalidest.

Saksa ning Soome seltsidel läks korda, tänu oma kapitalide õnnelikule mahutusele, omal ajal rahaväärtuse kiire languse tagajärjel reaalväärtuse kaotanud poliise uuesti väärtustada. Nii näeme, et kapitalide mitmekesise mahutamise tagajärjel ja kindlustusseltside laialdaste üleilmiliste sidemete tõttu osutub elukindlustus alaks, mis omab erilise vastupanuvõime kriisi- ja isegi poliitilistele raskustele. Ka kodumaa seltsid on mahutanud oma kapitalid mitmekesiselt ning on seoses välisseltsidega üleilmilises ulatuses.

Kuigi üldine ebastabiilne majanduslik olukord tekitab nii mõneski umbusku ning pidurdab ettevõtlikkust, ei tohi siiski elu seisma jääda. Rohkem julgust ja

pealehakkamist, — ning ka kriis hakkab kord lahenema. Need, kes 10 aastat tagasi ei kartnud sõlmida elukindlustust, hakkavad juba kasutama selle hüvesid, saades kätte kindlustussummad üleelamise korral, nagu sellest kirjutatud teisel käesolevas ajakirjas. Palju perekondi, kelle pead oleksid kartnud sõlmida õigel ajal elukindlustust, oleks jäänud ilma kindlustussumma toetusest: perekonnapea enneaegse surma korral. Kodumaa seltsid on varajaste surmajuhtumite korral lühikese aja kestel välja maksnud kümneid miljoneid sente, mis on sadasid perekondasid välja aidanud hädast.

Kuigi elukindlustusleping on pikaajaline, ei tohiks kellelgi põhjust olla karta seda sõlmida, sest nagu ülal nägime, osutub just elukindlustus üheks kindlamaks kapitali mahutamise viisiks, mis võrreldes teistega eriti oma kriisikindlusega silma paistab.

Kasutage soodustust tulumaksu alal!

Osa tasutud elukindlustuspreemiast arvatakse maksu-alusest tulust maha.

Kuna elukindlustus sotsiaalse heaolu tõstmiseks mõjuvat kaasaabi pakub, võimaldab riik elukindlustusepoliiside omanikele tulumaksu alal soodustuse, lubades maksualusest tulust maha arvata tasutud elukindlustuspreemia kuni Kr. 100.-- aastas. Seega väheneb elukindlustusevõtjate tulumaks Kr. 4.50 — Kr. 32.40 aastas, olenedes sellest, millise maksumäära alla kellegi tulu kuulub.

Selleks, et saada tulumaksu soodustust, tuleb tulude deklaratsioonile lisandada kindlustusseltsi tõendus tasutud elukindlustuspreemia üle. Vastavaid tõendusi annab nõudmise peale välja seltsi peakontor, kui ka kõik osakonnad. Posti teel tõenduse saamiseks tuleb lisandada 10-sendiline postmark.

Peale seltsi poolt tagasimaksitava dividendi vähendab tulumaksu soodustus seega üsna tunduva protsendi võrra elukindlustusmakse.

Emä, kas jõulud on ikka nii kaunid

küsis laps õnnest sädelevail silmil veel voodis kõiki jõuluõhtu imesid meele tuletades. — Järgneval hetkel ta juba siiski uinub lapse segamatut und, õnnelik naeratus huulil.

Süda täis hellust seisatub emä hetkekese veel ta voodi ääres. Kõrvus kajab tal ikka edasi lapse õnnelikku ootust avaldav küsimus. — Kas saab ta südameke ikka olla nii õnnelik, armastava hoolitsuse osaline, kaitstud puuduse ja õnnetuste eest.

Õnn võib muutuda, saatus võib valmistada halbu üllatusi. Aga kui isa võimaluste kohaselt on võinud küllaldaselt suure elukindlustuse, siis ta sellega on andnud oma lastele tarviliku kaitse, kindlustanud nende kooliskäimise ja kaitsnud neid elu karmide katsumiste eest.

Seepärast ongi elukindlustus mehe parim jõuluringitus oma perele.

„SUOMI“.

Ilmub 6 korda aastas ja saadetakse tasuta kõigile seltsi tegelastele.

Toimetus: Tartus, Suurturg 8.

Väljaandja: Kindlustusselts „Eesti“.

Vastutav toimetaja: J. Nirk.

„Postimehe“ trükk, Tartus 1933.